

[Knud Kristensen.]

har Lagre fra Fortiden, maa man have 1 Øre mere. Men man har jo ogsaa Lagre nu, som er indkøbt til lavere Pris end den, der nu kalkuleres, og ikke desto mindre lægger man en hel Øre til, altsaa op imod $\frac{2}{3}$ af det, hvormed Udgiften til Kul er steget.

Det forekommer mig, at alt dette tyder paa, at der er sket en Afrunding opad. Men dertil kommer endnu 1 Øre, som der ikke er givet den mindste Specifikation for. Den optræder blot under „Diverse“. Altsaa — efter at man har taget alle mulige Ting med og kalkuleret det hele meget summarisk, opføres yderligere 1 Øre under „Diverse Udgifter“, som der ikke er Spor af Grundlag for.

Efter at man nu har rundet det hele opad paa denne Maade, naar man alligevel ikke til de 12 Øre, og saa er det, vi siger: En Beregning paa dette Grundlag giver det umiddelbare Indtryk, at der her er beregnet rigeligt og rundeligt paa næsten alle Punkter. Det, vi har tilladt os at sige — og som Priskontrolraadet paa enkelte Punkter har indrømmet —, er, at der paa visse Poster er rundet opad. Saa er det, vi spørger: Er det da ikke ret naturligt at tro, at nogenlunde den samme Beregningsmaade ligger til Grund for de øvrige Poster? Nu siger vi ikke, at vi kan bevise, at det er urigtigt, og at vi kan stille det op i Enkelt-heder; men de Herrer kan heller ikke bevise, at det er rigtigt — aldeles ikke.

Alt dette gør imidlertid, at vort Indtryk er, at man her staar over for en Beregning, som ligger i Overkanten og vel nok — skal vi sige en Tak over Overkanten. Dette vil vi ikke have Medansvaret for, for selv om man lægger Forhøjelsen paa Hvedebrødsprisen, betyder det en Beskatning af den hele Befolkning for at stille den anden Del — hvis vor Bedømmelse er rigtig — endog særdeles gunstig, ved at den faar noget i Retning af en Overpris ud over Prisstigningen. Det er dette, vi ikke vil have noget Ansvar for i en Periode, hvor der siges, at vi alle maa resignere, indrette os paa ringere Levefod og Indtægtsmuligheder. Vi vil overlade Ansvaret til dem, der er overbeviste om, at det er rigtigt at tage det, og jeg gaar ud fra, at de ogsaa tager det med Glæde, men saa maa de ikke gøre det med denne sure Mine, fordi vi ikke er overbeviste om, at der er rundet af i det rette Omfang paa de forskellige Punkter. Sagen er jo den — det ved enhver, der opstiller en Beregning —, at naar man speci-

ficerer og runder af paa hvert enkelt Punkt, bliver det til en meget stor Afrunding til Slut. Man gaar over til hele Tal paa hver Post. Er der en Brøk, bliver den forhøjet.

Se, det er Begrundelsen for, at vi ikke vil tage Medansvaret, men heller ikke vil stemme imod. Det er ikke, fordi vi ikke tør tage et Ansvar. Vi vil være med til at gennemføre den Prisforhøjelse, der skal til, paa Hvedebrødet for at undgaa Prisforhøjelse paa Rugbrødet, men vi vil ikke tage Ansvaret for den Beregning, der her er stillet op. Da der altsaa i Forslaget er noget, vi gerne vil stemme for, og noget andet, vi ikke vil stemme for, tror jeg, de Herrer forstaar, at det naturlige Resultat maa blive, at vi undlader at stemme. Det er ikke at skyde Ansvaret fra sig, det er en forstandig Bedømmelse af den Situation, der foreligger, og en Følge af den Opfattelse, man har.

Maa jeg sige med Hensyn til det Ændringsforslag, som er stillet af Bondepartiet, at naar jeg ikke omtalte det i mit første Indlæg, var det, fordi Regelen, saa vidt jeg ved, er den, at man ikke omtaler et Ændringsforslag, før det er motiveret af Forslagsstillerne. Jeg skal da sige om dette Forslag, at vi kunde ønske, at det var affattet anderledes. Vi mener ikke, at det i en saadan kritisk Situation skal være saaledes, at de Landmænd, som ikke skal købe Foderkorn til Gengæld, skal kunne faa en betydelig højere Pris end Maksimalprisen, men da Forslaget paa den anden Side giver Udtryk for den Tankegang, som vi ogsaa har gjort gældende: at Ombytningskornet skal leveres uden Udgift for vedkommende, vil vi for at understrege dette stemme for Forslaget med det in mente, at det første Forhold er vi ikke særlig interesserede i. Saaledes skal vor Afstemning om dette Ændringsforslag forstaas. Jeg anbefaler altsaa, at vi for at tilkendegive dette Standpunkt stemmer for Ændringsforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Sorø A.): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vilde hævde, at han havde paavist, at Tallene var gale. Han nævnte Pristallet fra April 1939 og søgte derefter at paavise, at det var alt for meget, der her blev lagt paa; men det ærede Medlem glemmer, at man i September vedtog en Lov, hvorefter Prisen blev fastsat paa Mel og Brød, og det er paa dette Grundlag, der nu foretages Beregninger.